

ansøg vilde være saa stærkt selv om man gjorde det saa stærkt, som Krigsministeren ønsker det; det vilde utvivlsomt gaa, som det altid gaar de smaa Stater, at de er deres betydelige Modstandere underlegne; og om en virkelig alvorlig Øyne til derigennem at hindre Nogen, vil der selvfølgelig ikke kunne være Tale. Man vil altsaa kun have skabt et Baaben, som bliver taget ud af Ens Hænder, og hvis Besiddelse ikke fører til Andet end, at man mister sin politiske Uafhængighed og Selvstændighed. Hvad enten man altsaa ser det fra et almindelig politisk eller fra et Forsvarshynspunkt eller et finansielt Synspunkt, er Alt, hvad der staar i Forbindelse med hele denne Tanke, Kjøbenhavn's Befæstning, Noget, som Thinget her formentlig efter den Stilling, det hidtil har taget, vedblivende saa energisk og saa bestemt som muligt maa modsætte sig. — Vædringsforslaget under Nr. 195 er tiltraadt af Mindretallet, men ikke af Flertallet. Det er i Overensstemmelse med den Holdning, Flertallet har indtaget til disse Kontrakter, som nu paa flere Steder ere sluttede mellem Krigsministeriet og Kommunerne, og som i Almindelighed have været overbeholdende for Kommunerne, og som i alle Tilfælde præjudicerede en Garnisonsløb som burde vedtages, og hvorved disse Forhold burde ordnes paa en fast og bestemt Maade. Der er ikke flere Vædringsforslag, og der er ingen Punkter i Betænkningen, som give Anledning til Omtale.

Scharling: Hvad der fra et militært Standpunkt kan gøres gjældende imod Flertallets Indstillinger til det foreliggende Afsnit, vil utvivlsomt blive gjort gjældende af den høitærede Krigsminister og med større Styrke, end jeg vilde kunne gjøre det, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle enkelte Modbemærkninger særlig fra et mere finansielt Standpunkt. Hvad først angaar Vædringsforslagene til § 22, da skal jeg med Hensyn til de rent personlige Bevillinger kun fremhæve, at et af dem dog ikke er et saa rent personligt Bevillingsspørgsmaal, men et almindeligt Lønningsspørgsmaal. Det er nemlig det foreslaaede Tillæg til Reservereintendanterne; det er begrundet i det Hensyn, at de Paagjældende ere Kassebetjente, og at de formentlig af den Grund burde lønnes bedre, end Tilfældet er, hvad jo i Almindelighed anerkjendes, at Kassebetjente bør have noget større Lønning, end den tilsvarende Stilling ellers faar. Hvad angaar Ridehuset i Randers, antager jeg, at Krigsministeren nærmere vil udtale sig derom. Jeg skal kun fra Mindretallets

Standpunkt gjøre gjældende, at der efter Hærløven af 1880 er Trang til flere Ridehuse end før, og at det derfor kun er en nødvendig Konsekvens deraf, naar der her stilles Forslag derom; at det fra et finansielt Standpunkt ikke har nogen stor Betydning, idet det, der er Tale om, kun er en Leiesgift for Statskassen, som ikke veier synderlig paa Budgettet. Med Hensyn til Føgtningsskydeøvelserne vil Ministeren sikkert fremhæve deres militære Betydning. Jeg skal kun bemærke den Vanstielighed, som frembyder sig for Mindretallet ved at udtale sig om den foreliggende Indstilling, thi den gaar jo ikke ud paa at nægte disse Øvelser, men paa at nægte det Beløb, som de kræve, og som maa nægtes paa helt andre Poster, men hvilke de ere vide vi ikke. Nu bemærkede ganske vist den ærede Ordfører, at kunde man ikke gjøre disse Indskrænkninger, maatte man lade Føgtningsskydeøvelserne fare, men det tror jeg dog vilde være meget urigtigt efter den Betydning, som de dog utvivlsomt maa ffjones at have for den hele Uddannelse; særlig her tillands, hvor den oprindelige Uddannelse til Krigstjeneste er saa kort, ringe og ufuldstændig, bør man ikke slaa af paa de Øvelser, der have Betydning i saa Henseende. Jeg skal her indskyde et Par Bemærkninger med Hensyn til det af Mindretallet stillede Forslag om Usserød Fabrik. Regeringens Forslag gaar ud paa en saadan Udvidelse af Fabrikken, at man vilde kunne blive i Stand til under Krigsforhold at producere 40—50,000 Alen Klæde maanedlig, medens man nu kun med forceret Arbeide vil kunne bringe det op til 26—28,000 Alen om Maaneden, og der ifølge Finantsloven faktisk kun produceres noget over 100,000 Alen om Aaret under ordinære normale Forhold. Derjom Mindretallet havde den Overbevisning, at det virkelig var af Betydning for Hæren i Krigstilfælde og for at faae den udrustet, at man gjenneførte den her foreslaaede Foranstaltning, vilde vi, uanset de Betæneligheder, vi iøvrigt have ved Forslaget, ikke gjøre nogen Indsigelse imod det. Men jeg for mit Vedkommende i alt Fald har ikke ret kunnet overbevise mig derom, thi det forekommer mig, at den hele Foranstaltning kun vil kunne faae virkelig Betydning under en Krig, som maa forudsættes at blive betydelig mere langvarig, end der er nogen rimelig Udsigt til, og som føres udenfor Sjælland. Det er andersteds fornylig blevet fremhævet, at man under Krigen 1864 maatte kjøbe 730,000 Alen Klæde fra Udlandet. Det vil ses, at selv med den her foreslaaede Udvidelse vilde der behøves